

ΕΤΟΣ 68ον

20 Σεπτεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (3512)

ΧΑΝΩ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΩ

«Όποιος θέλει νά σώσει τή ζωή του θά τή χάσει. Όποιος ὅμως χάσει τή ζωή του ἐξαιτίας μου καί ἐξαιτίας τοῦ Εὐαγγελίου, αὐτός θά τή σώσει» (Μάρκ. 8,35). Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, τόν ὁποῖο μᾶς ὑπενθυμίζει ἡ Ἐκκλησία τήν Κυριακή μετά τήν Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, φαίνεται ἀκατανόητος γιά τήν ἐποχή καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο μεγαλώσαμε καί ζοῦμε. Ἄν θέλεις νά κερδίσεις ἀληθινά τή ζωή σου, τήν ὕπαρξή σου, τήν ψυχή σου, πρέπει νά τή χάσεις. Μά ἐμεῖς ἔχουμε μάθει νά ἀγωνιζόμαστε μόνο νά διαφυλάξουμε, νά κρατήσουμε μέ κάθε κόστος τή ζωή μας, τά ἀγαθά μας, τόν ἑαυτό μας. Ἐχουμε μάθει νά ζητᾶμε, νά θέλουμε νά παίρνουμε ἀπό τούς ἄλλους, ὄχι μόνο χρήματα, ἀλλά καί ἀναγνώριση, δόξα, ἀποδοχή, ἀγάπη. Ἡ ζωή μας εἶναι προσανατολισμένη στό νά λαμβάνουμε, καί ὄχι στό νά δίνουμε καί νά παραιτούμαστε ἀπό ὅ,τι ἔχουμε.

Ὁ Χριστός πέθανε μέ τή θέλησή του

Γιατί ὅμως ὁ Χριστός λέει αὐτό τόν λόγο; Εἶναι ἀρκετό ὅτι ὁ ἴδιος πρῶτος παραιτήθηκε πάνω στόν Σταυρό ἀπό τή ζωή του, ἀπό τή δυνατότητα νά μήν πεθάνει, ἀπό τήν ἐξουσία καί τήν παντοδυναμία τῆς θεότητας, ἡ ὁποία θά μπορούσε νά ἐπιτρέψει στήν ἀνθρώπινη φύση νά μήν πεθάνει ἐπάνω στόν Σταυρό; Διότι ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἐκούσιος. Μέ τή θέλησή του παραιτήθηκε ἀπό τή ζωή. Δέν τό ἔκανε γιά νά μᾶς παραδειγματίσει, διότι ἡ σταύρωση τοῦ Χριστοῦ δέν ἦταν ἕνα ἠθικό δίδαγμα, γιά νά μᾶς διδάξει κάτι. Ἦταν θυσία πού μᾶς ἔδωσε ζωή μέσα ἀπό τόν θάνατό του.

Ὁ ἄνθρωπος ἔγινε ἄτομο

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἔμφυτη τήν τάση γιά ἐπιβίωση, γιά διατήρηση τῆς ζωῆς του. Καί ὁ σύγχρονος πολιτισμός σ' αὐτή τήν τάση στηρίζεται. Ἐπι-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34-38, θ' 1)

Ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

βίωση μέ κάθε τίμημα. Αὐτή ἡ ἔννοια μετέτρεψε τὸν ἄνθρωπο σὲ ἄτομο, τὸ ὁποῖο εἶναι τὸ κέντρο τοῦ κόσμου, μοναδικό καὶ ἀνεπανάληπτο. Καί τὸ ἄτομο δέν ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν κοινωνία, ἀπὸ τὴ σχέση του μέ τοὺς ἄλλους, ἀλλά πορεύεται μέ γνώμονα τὸν ἑαυτό του. Γιά τὸ ἄτομο εἶναι ἡ ζωὴ. Γιά τὸ ἄτομο τὰ ἀγαθὰ. Γιά τὸ ἄτομο ἡ εὐτυχία. Γιά τὸ ἄτομο ἡ προτεραιότητα. Ἀκόμη καὶ σὲ σχηματισμούς ὑπερεθνικούς καὶ παγκόσμιους, ἀκόμη καὶ στὴν ἔννοια τῶν κρατῶν, τὸ ἄτομο κυριαρχεῖ. Δέν τίθενται σκοποὶ κοινωνικοὶ ὡς ἡ προτεραιότητα, ἀλλά τὸ ἀτομικὸ δικαίωμα. Καὶ γι' αὐτὸ σὲ περιόδους κρίσης, εἴτε ὑλικῆς εἴτε ἀσθενειῶν, ἡ ἀτομικότητα προηγείται. Ὁ φόβος γιά τὸν πλησίον πού μπορεῖ νά γίνει ἀπειλή γιά τὸν καθέναν μας. Καὶ ἐμεῖς γιά ἐκεῖνον.

Παρότι ἡ πνευματικὴ μας παράδοση, ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα ἀκόμη χρόνια, μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ ἄνθρωπος μέσα στό σύνολο, μέσα στό σῶμα μπορεῖ νά εἶναι καλά, νά εὐτυχεῖ, ἐντούτοις ἡ ἐποχὴ μας μᾶς ἔχει διδάξει ὅτι οἱ λίγοι δέν εἶναι ἔτοιμοι νά στερηθοῦν γιά τοὺς πολλούς, νά παραιτηθοῦν ἀπὸ τίς ἀνέσεις τους καὶ τὸ περίσσειμα τῶν ἀγαθῶν τους, νά μοιραστοῦν μέ τοὺς πολλούς. Γι' αὐτὸ καὶ σήμερα δέν συγκινούμαστε εὐκόλα ἀπὸ παραδείγματα προσφοράς στό σύνολο, ἀπὸ ἀγῶνες πατριωτικούς, ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τῆς θυσίας. Ἐπομένως, πῶς μπορεῖ ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ νά ἔχει ἰσχύ;

Ἡ θυσία

“Ὅσοι πιστεύουμε στό Εὐαγγέλιο καὶ στὴ ζωὴ πού μᾶς ἔδειξε ὁ Κύριος βρίσκουμε στὴν ὑπαρξή μας μιά ἄλλη προτεραιότητα, αὐτὴ τῆς ἀγάπης. Καὶ ἀγάπη σημαίνει ἀκριβῶς θυσία, παραίτηση ἀπὸ τὰ δικαιώμα-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Εάν κανεῖς θέλη νά μέ ἀκολουθήσῃ, ἄς ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτόν του καί ἄς σηκώσῃ τόν σταυρόν του καί ἄς μέ ἀκολουθήσῃ. Διότι ὅποιος θέλει νά σώσῃ τήν ζωήν του, αὐτός δά τήν χάσῃ, ἐκεῖνος δέ πού δά χάσῃ τήν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός δά τήν σώσῃ. Διότι τί δά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπον νά κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί νά ζημιωθῇ τήν ψυχήν του; Ἡ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διά τήν ψυχήν του; Διότι ὅποιος ἐντρέπεται δι' ἐμέ καί διά τούς λόγους μου εἰς τήν γενεάν αὐτήν τήν μοιχαλίδα καί ἁμαρτωλῶν, καί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου δά αἰσθανθῇ ντροπή γι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ μέ ὅλην τήν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί μέ τούς ἁγίους ἀγγέλους». Καί τούς ἔλεγε: «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι ὑπάρχουν μερικοί ἀπό αὐτούς, πού στέκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δέν δά γευθοῦν θάνατον, ἕως ὅτου ἰδοῦν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ δύναμιν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τά μας, μοίρασμα, δηλαδή ἀπώλεια τῆς προτεραιότητος τοῦ ἐγώ καί τῆς πρόταξίς του στόν κόσμο. Αὐτός εἶναι ὁ δρόμος τοῦ σταυροῦ, ὁ δρόμος τῆς ἀγιότητος. Καί εἶναι δύσκολος αὐτός ὁ δρόμος γιατί γεννᾷ ἐσωτερική σύγκρουση. Εἶναι ὁδός μαρτυρίου, νίκης κατά τοῦ ἑαυτοῦ καί τῆς ἀτομικότητος. Ἀλλά καί στήν προοπτική τῆς προσωπικῆς καταξίωσης, ὅσοι πιστεύουμε στόν δρόμο τοῦ Εὐαγγελίου μαθαίνουμε, ἐργαζόμαστε, λαμβάνουμε, γιά νά μπορούμε νά δίνουμε. Κι αὐτός εἶναι ὁ πρωταρχικός μας δρόμος στή ζωή. Νά δίνουμε καί ἀπό τό περίσσευμα καί ἀπό τό ὑστέρημα καί ἐνίοτε καί τήν ἴδια τή ζωή μας. Κι αὐτός ὁ δρόμος γίνεται ἔτσι θάνατος ταυτόχρονα καί ἀνάσταση, κατά τή μίμηση τοῦ Χριστοῦ.

Ἄδρός τοῦ Κυρίου

Ἄ Χριστός μάς δείχνει τόν δρόμο. Καί εἶναι Ἐκεῖνος πού μέσα ἀπό τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μάς βοηθᾷ νά ἀκολουθήσουμε τόν δρόμο τῆς παραίτησης καί τῆς θυσίας. Σ' αὐτό τόν δρόμο τῆς κοινωνίας τῶν προσώπων πού παραιτοῦνται ἀπό ὅσα δικαιούνται καί δίνουν περισσότερα ἀπό αὐτά πού τούς ζητοῦνται βρίσκεται ἡ ἀληθινή σωτηρία. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μάς καλεῖ νά ἐνταχθοῦμε στό σῶμα τῆς, νά κοινωνοῦμε τόν Χριστό μαζί μέ τούς συνανθρώπους μας, νά μή φοβόμαστε τόν πλησίον, ἀκόμη κι ἂν πληγωθοῦμε ἀπό αὐτόν, νά ἔχουμε ἀνοιχτές τίς καρδιές μας, κι ἄς σταυρωνόμαστε συχνά ἀπό τήν κακία καί τήν ἀχαριστία. Στό «ἐμεῖς» λαμβάνει χάρη τό «ἐγώ» καί προχωρᾷ στήν ὁμοίωση τοῦ Χριστοῦ.

20 Σεπτεμβρίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ
 † Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († 118).
 Ἰλαρίωνος Κρητῆς νεομάρτυρος († 1804).

Ἦχος: πλ. β´ – Ἐωθινόν: Δ´ – Ἀπόστολος: Γαλ. β´ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μρ. η´ 34-38, θ´ 1.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Σεπτεμβρίου, Α´ Λουκά.
 Ἀπόστολος: Β´ Κορ. στ´ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ε´ 1-11.

Στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου οἱ πολιτισμοὶ πού ἔγιναν πρότυπα καὶ ἔμειναν στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων δέν στηρίχτηκαν στὴ δύναμη καὶ τὴν ἐξουσία τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ στὴν ἔγνοια γιὰ τοὺς πολλοὺς. Πρόσκαιρη εἶναι ἡ ἐπικράτηση καὶ χάνεται ἡ μνήμη ὅσων δέν μοιράστηκαν καὶ δέν θυσιάστηκαν.

Ὅποιοι χάνει ἀπὸ ἀγάπη, κερδίζει γιὰ πάντα τὴ σωτηρία. Καὶ εἶναι ἡ σωτηρία ἡ ἀνάσταση τόσο τοῦ σώματος ὅσο καὶ τῆς ψυχῆς, τοῦ σύνολου δηλαδὴ ἀνθρώπου, τὴν ὁποία βλέπουμε στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ στά πρότυπα τῶν Ἁγίων μας. Ἄς ἀνοίξουμε τίς καρδιές μας καὶ ἄς προσπαθήσουμε νά βροῦμε τὸν Χριστό καὶ Ἐκεῖνος θά μᾶς συνδράμει νά βροῦμε τὸν δρόμο πού μᾶς λυτρώνει ἀπὸ τὸ ἄγχος νά ὑπάρχουμε μόνο γιὰ ἐμᾶς.

π. Θ. Μ.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τὰ μαθήματα τοῦ Α´ ἔτους πραγματοποιοῦνται κάθε Σάββατο 4:00 ἕως 6:30 μ.μ., καὶ τοῦ Β´ ἔτους τὴν ἴδια ἡμέρα ἀπὸ τίς 7:00 ἕως 9:30 μ.μ.

- Προϋποθέσεις: Γίνονται δεκτοὶ σπουδαστές καὶ τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18-40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικό σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριο Λυκείου), καὶ β. μία πρόσφατη φωτογραφία.
- Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α. Στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ. - 2 μ.μ., ἐκτός Σαββάτου καὶ Κυριακῆς) β. Στὸ ἠλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καὶ γ. Στὴν ἱστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ www.apostoliki-diakonia.gr στὴν ἐνότητα Ποιοὶ εἴμαστε - Τομέας Κατηχήσεως καὶ Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ´ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

